

Η πολιτική διολίσθηση του ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με τις θέσεις που ο ίδιος προέβαλε πριν από ένα και δύο χρόνια είναι συνεχής. Αναρίθμητες βέβαια ήταν και οι αντιφάσεις του προγράμματος της Θεσσαλονίκης που ήθελε «και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο». Ενδεικτικά μόνο να παραθέσω μερικές δηλώσεις. “θα επαναφέρουμε την 13η σύνταξη και τις επικουρικές συντάξεις στους συνταξιούχους κάτω από 700 ευρώ” [1], έλεγε ο κ. Στρατούλης, από κοντά και ο κ. Σκουρλέτης, «μέσα στα πρώτα νομοσχέδια η επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ» [2].

Πέρα όμως από την ίδια την ρεφορμιστική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ είναι ιδιαίτερα προκλητικός ο τρόπος που διαχειρίζονται την πολιτική τους αυτή σε επικοινωνιακό επίπεδο, ένας τρόπος που είναι βγαλμένος από τις «καλύτερες στιγμές» των κομμάτων της άρχουσας τάξης του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ των προηγούμενων δεκαετιών.

Ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ προεκλογικά έλεγε μέσω του ίδιου του προέδρου του ότι «πρώτη πράξη της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι η ακύρωση του Μνημονίου και όλων των μνημονιακών δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η συγκυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου - φανερών και κρυφών...» [3], πέντε μήνες μετά, προκλητικά, το στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και πρόεδρος της βουλής, Ζ. Κωνσταντοπούλου θα αποκαλύψει ότι «έχει εξηγηθεί ότι χιλιάδες διατάξεις δεν καταργούνται με ένα νόμο. Το σχήμα λόγου “με ένα άρθρο και ένα νόμο” είχε ειπωθεί για να καταδείξει τη βαθιά αντιδημοκρατική επιλογή της κυβέρνησης Σαμαρά».

Τελευταία αφορμή για την επιβεβαίωση των προαναφερθέντων αποτελεί το ζήτημα πληρωμή της δόσης του Ιουνίου. Η σημερινή λοιπόν κυβέρνηση συνεχίζοντας να κοροϊδεύει τον ελληνικό λαό -και ιδιαίτερα όσους πίστεψαν στις εξαγγελίες του- ένα μήνα πριν μέσω των στελεχών του «απειλούσε» την τρόικα ότι δεν πρόκειται να πληρώσει την δόση γιατί δεν υπάρχουν λεφτά, «Η 5η Ιουνίου είναι η στιγμή της αλήθειας, αυτά τα χρήματα δεν υπάρχουν. Δεν έχουμε χρήματα να δώσουμε λεφτά έξω» δήλωνε ο κ. Φίλης ενώ ο κ. Βούτσης επαναλάμβανε «Δεν θα δοθούν χρήματα, γιατί δεν υπάρχουν!», όλα αυτά βέβαια δεν αποτελούσαν προσωπικές εκτιμήσεις και αυθαίρετες δηλώσεις κάποιων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, ήταν ο ίδιος ο πρωθυπουργός που με επιστολή του προ της Κ. Λαγκάρντ προειδοποιούσε ότι η επόμενη δόση δεν θα πληρωθεί [4].

Γεννάει λοιπόν από την μια πραγματικά απορία η ευκολία που τα στελέχη αυτού του κόμματος προβαίνουν σε συνεχείς τέτοιες δηλώσεις οι οποίες έπειτα από μερικές μέρες αλλάζουν χωρίς καμία αίσθηση ενός απολογητικού αισθήματος όχι προς του πολιτικούς του αντιπάλους αλλά στους εργαζόμενους οι οποίοι έχοντας ζήσει έναν εφιάλητη τα τελευταία χρόνια επέλεξαν να ψηφίσουν τον ΣΥΡΙΖΑ.

Από την άλλη, αν ξεπεράσει κανείς τα κόκκινα ταμπλό που βρίσκονται πίσω τον Α. Τσίπρα στις προεκλογικές του συγκεντρώσεις, τις σηκωμένες γροθιές στην Καισαριανή την επομένη των εκλογών, αν

ξεπεράσει κανείς τις λυμένες γραβάτες και τις μοτοσυκλέτες, αν ξεπεράσει κανείς ακόμα και τις «καλές» κευνσιανές προθέσεις που πιθανά κάποιιοι μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ να είχαν αυτό που τελικά μένει είναι ότι η κυβέρνηση αυτή εξυπηρέτησε και εξυπηρετεί τις πολιτικές στοχεύσεις της ντόπιας και ξένης οικονομικής ελίτ παίζοντας μεταξύ άλλων τον κυματοθραύστη της λαϊκής αντίδρασης η οποία υποχώρησε τόσο προεκλογικά με την προσμονή μιας αριστερής κυβέρνησης (αλλά και για άλλους λόγους βεβαίως) όσο και μετεκλογικά με την προσμονή των ψηφοφόρων για επιβεβαίωση των προσδοκιών τους.

Ακριβώς σε αυτή την αναμονή στοχεύει και σήμερα η όλη διαχείριση της συζήτησης και διαπραγματεύσεων για την νέα συμφωνία-μνημόνιο. Τα δεδομένα είναι ότι σήμερα στις αρχές Ιουνίου αυτό που υπάρχει στο τραπέζι είναι δυο προτάσεις, η μια της τρόικας και η άλλη της κυβέρνησης. Και οι δυο αυτές προτάσεις δεν υπηρετούν τα συμφέροντα των εργαζομένων, και συνεχίζουν την ίδια πολιτική λιτότητας που έχει οδηγήσει σε απόγνωση και εξαθλίωση τεράστιο τμήμα του ελληνικού λαού. Ωστόσο τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μαζί και ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσιάζουν σήμερα ως απαράδεκτη και παράλογη την πρόταση των δανειστών ενώ εμμέσως προβάλλεται η αντίστοιχη της κυβέρνησης ως η εναλλακτική πρόταση αντίστασης στους δανειστές. Μέσα στα πλαίσια αυτών των προτάσεων, λοιπόν, θα «υπάρξει λύση» -η οποία σημειωτέον μπορεί να μην είναι συνολική αλλά ένα μέρος των ζητημάτων και της συζήτησης τους όπως το ασφαλιστικό να παραπεμφθεί σε ένα άλλο νέο κύκλο «κρίσης» ένα τρίμηνο μετά, τον Σεπτέμβριο. Δεν είναι απίθανο δε να χρησιμοποιηθούν τυχοδιωκτικά και οι εκλογές ως εργαλείο για να νομιμοποιήσουν τις μεθοδεύσεις της κυβέρνησης και των συμφερόντων που την στηρίζουν και στηρίζει.

Φαίνεται έτσι ανοιχτό το ενδεχόμενο να γίνει επίκαιρη για άλλη μια φορά εκείνη η ιστορία του Χότζα που κάποιος του γείτονας του ζήτησε βοήθεια γιατί το σπίτι του ήταν μικρό και δεν χωρούσε την οικογένεια του. Τότε ο Χότζα του πρότεινε να βάλει σταδιακά στο σπίτι του και όλα τα ζώα που είχε στην αυλή του. Ο γείτονας δέχθηκε και μια βδομάδα σε πλήρη απόγνωση ξαναπήγε στον Χότζα για να παραπονεθεί.

- «Χότζα μου τα βαλα τα ζώα μέσα και η κατάσταση είναι τραγική, κοντεύω να τρελαθώ με αυτό που μου πρότεινες»

- «Μην ανησυχείς» το αντέτεινε ο Χότζα, «βγάλε έξω όλα τα ζώα που έχεις στο σπίτι σου και έλα αύριο και πάλι να με βρεις»

Πράγματι την επόμενη μέρα ο Χότζα είδε τον γείτονα να πλησιάζει περιχαρής και με ένα μεγάλο χαμόγελο ζωγραφισμένο στο πρόσωπο του

- «Λοιπόν;» ρώτησε

- «Χότζα μου, ευλογημένος να 'σαι. Τα 'βγαλα τα ζώα και τώρα είμαστε σαν βασιλιάδες. Όλα τα προβλήματα λύθηκαν. Να 'σαι πάντα καλά» απάντησε ο γείτονας και τον αγκάλιασε με ευγνωμοσύνη.

Πηγή: kordatos.org

[1] Left, Δ. Στρατούλης: [Επαναφορά της 13ης σύνταξης \(βίντεο\)](#)

[2] Left, Π. Σκουρλέτης: [Μέσα στα πρώτα νομοσχέδια η επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ](#)

[3] Crash, Αλέξης Τσίπρας: [«Πρώτη πράξη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ η κατάργηση του Μνημονίου»](#)

[4] Tnxs, Καθημερινή: [Ο Τσίπρας είχε στείλει επιστολή στη Λαγκάρντ πως η δόση δεν θα πληρωθεί](#)